

O B Ě Ž N Í K č. 99

Změnili se bývalí komunisté ?

Další série článků svobodného i exilového tisku z poslední doby je přesvědčivým důkazem politické licoměrnosti a trvajících komunistického stigmatu bývalých prominentních komunistů, dnes v exilu organizovaných ve skupině Listy a v Československu v tzv. socialistickém proudu Charty 77.

V časopise "Svědectví" č. 70 - 71 z roku 1983 Pravdomil Bašta v recenzi knih Jiřího Hájka "Setkání a střety. Poznámky o působení vnějších faktorů na politické postoje novodobé české společnosti" /Kolín nad Rýnem, Index 1983/ a Zdenka Mlynáře "Krise v sovětských systémech 1953 - 1981. Příspěvek k teoretické analýze" /Kolín nad Rýnem, Index 1983/ mj. výstižně uvádí:

Autory nespojuje jen náhodné stejné místo vydání, ale především společné výrazové prostředky užívané za pomoci jazyka českého, stejně jako též způsob nazírání a chápání skutečnosti. Chtělo by se říci totožná příslušnost k materialistickému přesvědčení ... mluví stejnou řečí ... výrazové prostředky jsou stejné ... přímo a aktivně se podíleli na "vytvoření předpokladů k zajištění podmínek výstavby vyspělé socialistické společnosti".

"Co je společné - a co hned napadne - je naprostá absence morálního rozměru. Ten prostě nemá v materialistickém vidění místo ... Čtenář je zaskočen naprostou depersonalizací výkladu ... Místo lidí nastupují směry, tendence či snahy, v nejlepším případě jejich nositelé. Charakter osobnosti, lidské činy či výrazy tu prostě nemají místo. Jde přece stále o socialismus, tedy o člověka. V této optice je třeba chápat i v celku smířlivý postoj Hájka k Benešovu pomnichovskému a nakonec i pokvětnovému politickému úsilí ... Překvapující je samozřejmost, s níž diplomat a politik Hájek může napsat, že "nespornou zůstává skutečnost, že SSSR byl jedinou velmocí, která v roce 1938 vystupovala proti politice vedoucí k Mnichovu - už prostě proto, že tato politika směřovala proti ní" .. /str. 103/ ... -Více než poučný je i Hájkův osobní popis Gottwaldových proslulých ideologických kotrmelců, představovaných zde jako bolestivý proces "opuštění specificky československé cesty k socialismu". Pak už se ani nelze divit, že historik Hájek napíše například o letech šedesátých, že:

"Rozmach české a slovenské umělecké tvorby i pozoruhodné projevy samostatného myšlení filozofů, historiků a sociologů v 60. letech

ukázaly, že i při omezeném a podmíněném opětovanými zásahy moci přerušovaném uvolnění strohého režimu kontroly, je schopna společnost zbavená překážek, tlaků i nedostatků kapitalismu umožnit rozvoj přirozeného nadání a tvůrčích talentů nejširších vrstev, jimž poskytla přístup ke vzdělání a k prostředkům tvorby." ... Vše se bouří proti bezkrevnému, papírovému, totálně odosobněnému politickému vnímání, které práce provází snad na každé straně - a které bylo tolikrát a pádně, dějinným vývojem dramaticky popřeno !

V závěru recenze je na adresu autorů obou studií - ale nejen jejich - položena otázka:

Není snad na čase, ve světle nevyzvratitelných skutečností a bez ohledu na to, co je čí, není "reálné", "realistické", "jedině možné za daného stavu", aby i naši reformisté a revizionisté revidovali i iluze komunismu s lidskou tvářící ?

Časopis "Tribune Internationale" uveřejnil stať Jana Tesaře k vývoji v Československu v roce 1968 a k publicistice o tomto období.

V této stati se mimo jiné uvádí:

Bývalí komunisté a aparátčící líčí události v Československu tak, "že hlavní silou historického vývoje byla KSČ a že masové hnutí buď vůbec neexistovalo nebo bylo komunistickou stranou inspirováno a až do konce na ní záviselo ... Každý se může přesvědčit o jejich typicky byrokratickém myšlení, v jehož centru jsou mocenské pozice a boj o ně - boj nikoliv sociální, nýbrž osobní - přičemž osudy celých národů jsou odvozovány od takovýchto bojů.

Tito lidé píšící přesně tak, jak politicky jednali. Většinu svého života a snad už na základě svého vnitřního založení viděli v celé společnosti jenom objekt svých "směrnic" a "usnesení". Také po celé tzv. Pražské jaro se považovali za kormidelníky dějin. A západní levice, tak jako přijala podvod, s nímž jsou východní režimy označovány za "socialistické", docela logicky přejímá i další podvod, že totiž i myšlení tohoto druhu je považováno za "socialistické"... Oživují navíc iluze o údajných možnostech demokratického progresivního vývoje východních režimů z nitra jich samých ... Nicméně se jim jedná o to, aby představili sebe, podílíky na moci a útlaku, jako partnery pro západní levice."

J. Tesař končí svoji úvahu tím, že "tuto hru odhalovat je povinnost vlastenecká".

O B Ě Ž N Í K č. 100

648 slov o RFE

N i k d y se ve svém okolí nechlubte, že pracujete v RFE! Jestliže tak učiníte, potom se nedivte, že se k Vám budou chovat, jako byste byl stížen malomocenstvím!

N i k d y si nemyslete, že můžete v RFE zbohatnout! Něco jiného je Granec, který tam kdysi pracoval. Teď je v novinách jeho jméno velkými písmeny, ale po jeho bývalých spolupracovnících neštěkne ani pes. Rozbít tajemství rulety a vyhrát podvodem 6 miliónů marek, to určitě stojí za to. Inu, není v RFE každý tak chytrý. Je ale pravda, že tam nikdo nemusí mít strach z vězení!

N i k d y nevěřte, že s Vámi bude RFE jednat fair play! Letos v lednu držel před jejími branami hladovku jeden rumunský disident. Vysílali mu totiž jeho knihu, aniž k tomu dal souhlas. A jak bývá u RFE zvykem, neviděl z toho ani feník. Proto také ten půst pro hodně přes 50 tisíc marek!

N i k d y se nerozčilujte, bude-li Vám RFE jako spolupracovníkovi vyplácet za minutu Vašeho textu méně než deset marek! Buďte rádi, jiní jsou na tom ještě hůře. Nechoďte si nikam stěžovat, hlavně ne na odbory v RFE. Pro ty jsou i zájmy jejich vlastních členů zcela nicotné!

N i k d y nepovažujte za hodnověrné, co RFE o sobě tvrdí! Zайдěte do kantýny a uvidíte, že věci se mají úplně jinak. Nezapomeňte ale, že v RFE je špiclování a donášení pro každého zaměstnance chlebem vezdejším. To každému potvrdí Kryl, kterého Volný s Jezdinským mnohokrát podrazili, když šlo o jeho zaměstnání v RFE!

N i k d y nechoďte s lidmi z RFE na skleničku! Mohli byste si udělat ostudu, protože s nimi těžko někdo může držet krok. Pamatujte na Jadrnou a její roziňák. Volný má pravdu, když o ní tvrdí, že je blázen. Kryl od té doby, co se rozvedl, se musí každé skleničce podívat až na dno. Divíš se jednou z chlastání zblázní, pokud se už tak nestalo. Přibík dopadl jen o něco lépe, když skočil v deliriu do prázdného bazénu. Nepřekonatelný je Jezdinského výrok: "Vůbec se nebudu divit, až jednou budeme vysílat z bordelu nebo z baru!"

N i k d y nepůjčujte Moudrému ani marku! V Praze dluží přes sto tisíc korun, které za něho nejbližší přátelé musejí splácet.

Navíc honoráře, které od RFE bere, prý nejsou podle jeho vlastních slov ničím proti těm, co dostával v Obráně lidu. Nelze se mu ani divit, když je na všechno tak levý, dokonce i na manželství. Jeho žena a její i jeho přítel Hodač by o tom mohli vyprávět!

N i k d y nedoufejte, že lidé z RFE mají nějaké přesvědčení! Pro ně totiž práce v RFE, kam chodí jako do podpůrného úřadu, znamená hlavně vysoký životní standart. Přijít o práci by pro ně bylo totálním krachem. Ti, kteří se tam tak cpou, by se jinde neuživili. Proto ten strach o místo, pletichy a donášení Američanům. Názorným příkladem je takový Magdolen, který to z vyšší vůdcovské školy Hitlerovy mládeže dotáhl až do RFE!

N i k d y se nesmíte v RFE cítit starým! Dejte si ale pozor, protože ti, co přicházejí po Vás, jsou na tom daleko lépe než Vy. Ale můžete být klidní. V RFE mají i ti nejneschopnější jako třeba Štefánek zaručenou práci až do penze!

N i k d y nebuďte zklamáni, když zjistíte, že Svobodná Evropa nemá se svobodou nic společného! Pokud o tom pochybujete, zeptejte se lidí z RFE na jejich zkušenosti s cenzurou. Budou-li Vám tvrdit, že nic takového neznají, tak jsou lháři a nevěřte jim ani slovo!

N i k d y nepodceňujte v RFE postel! Dá se v ní udělat pěkná kariéra. Nejlépe by o tom mohl vyprávět Hora. Kolik asi za ty hezké pánské jízdy s Walterem dostal?!

N i k d y se Schulzovi s ničím nesvěřujte! Patří do stejného pytle jako Buckley. Pro chytré malá nápověda: pan ředitel a všichni jeho příbuzní mají v Langley domovské právo. Být ředitelem a mít takového bratra, sestru a manželku, to už se určitě vyplatí!

N i k d y se proto nedivte, že všechny tyto důvody vedou k tomu, že se doma nesrovnatelně více než RFE poslouchá Hlas Ameriky a BBC!

O B Ě Ž N Í K č. 102Nepoučitelní

"Pro mnohé naše exulanty jsou Listy, časopis čs. socialistické opozice, řízený Jiřím Pelikánem, zajímavým zdrojem nejen zábavy, ale i poučení. Setkáváme se v něm totiž s vtvrdlým úsilím učinit z totalitní marxistické ideologie třídní nenávisti, třídní nadřazenosti, diktatury proletariátu a světové revoluce politický program tzv. demokratického socialismu, socialismu s lidskou tváří, který si činí nárok stát se modelem moderního pojetí parlamentarismu konce tohoto tisíciletí. Kolik energie bylo komunistickými prominenty na půdě svobodného světa již vyplýtváno ve snaze učinit absurdní rozumným a zvrácené přirozeným.."

/E.Hoffmann "Listujeme v Listech" - ROZMACH č. 1-2/84 /

Dokladů pro pravdivost výše uvedených tvrzení je nespočet. S ohledem na naše možnosti - tj. rozsah bulletinu - uvedeme ilustrativně následující :

Miroslav Kusý v článku "Exkomunisté a Charta", který byl uveřejněn v 2. čísle Listů z května 1982 si stěžuje na krutost osudu členů komunistické strany, kteří byli po "pražském jaru" vyloučeni ze strany. Charakterizuje je jako povážlivou politickou sílu, jako mravní elitu strany, jako "masu aktivních, marxisticky vzdělaných, uvědomělých, čestných, nekonjunkturálních komunistů". Píše: "Byla to stranická elita obrodného procesu 1968. Elita hospodářská, politická, kulturní, vědecká, umělecká. Angažovali se za obrodu socialismu u nás, za jeho demokratizaci, humanizaci. Představovali vůdce a svůdce, protože jejich angažovanost vyplývala z jejich marxistického vzdělání, z jejich teoretické fundovanosti, z jejich znalosti Marxova komunistického odkazu. ... Mohli se takto angažovat naprosto úpřímě i proto, že ve své naprosté většině měli "čisté ruce", nebyli aktéry předcházejících zločinů a deformací z 50. let". Nevycházíme z údivu. Pan KUSÝ, fundovaný marxista a elitní vzdělanec je postižen náhlou ztrátou paměti, zapomněl na angažovanost svých soudruhů - Pelikána, Hejzlara, Liehma a dalších - v těchto letech. To je ale nepravděpodobné. Pana Kusého prostě vědomě "nezajímá" jejich podíl na osudu desetitisíců ba statisíců nevinně pronásledovaných. Jde však ještě dále. Uznává původní ideály komunistického hnutí a jeho humanizační cíle. Zdravému lidskému rozumu, nikoliv však panu Kusému, se přičí hledat jakýkoliv humanismus v totalitní nauce jakou je marxistická ideologie.

V Listech č.5/1982 v článku "Nereformovatelný?" se objevila politická úvaha podepsaná pseudonymem Bohemicus. Autor se snaží stručně charakterizo-

vat současný stav čs. společnosti. Uvádí, že příznačným rysem je "velké znejištění", které se týká především mocenských struktur. Z toho vyvozuje: "Chceme dokončit, co jsme již v nárysech začali uskutečňovat v roce 68! Jisté je i to, že toho nelze docílit přes noc a jednorázovým aktem". V tomtéž čísle Jiří Hájek prohlašuje: "Samozřejmě zůstávám socialistou, ba ~~chceš~~ -li komunistou ve smyslu Marxova a Engelseva Komunistického manifestu. Jsem přesvědčen, že socialismus znamená opravdu vyšší, pokrokovější společenskou formaci. Tato formace se ovšem sama vyvíjí, musí se vyvíjet od hrubších, primitivních struktur k vyšším. Tam, kde ustrne na pouhé zestátnění výrobních prostředků, byť i doprovázeném významnými vymoženostmi, zajištěním zaměstnanosti, sociálním zabezpečením, zdravotní péčí, rozšířeným vzdělávacím systémem - a to nejsou maličkosti! - ale kde současně nedojde k rozvoji opravdové demokracie, .. tam nutně socialismus degeneruje, vrací se do poloh státního kapitalismu, jehož řízení je deformováno byrokraticko-policejními strukturami moci. ... To dnes cítí v mnoha zemích tzv. reálného socialismu. ... Vytváří se jakýsi nový "historický blok" sil /míněna Charta 77/, které objektivně směřují k překonání stagnace a k dovedení naší společnosti od státního kapitalismu k vývoji socialistické demokracie. Není to lehká a přímá cesta..., ale připravovat se musíme. Vybízet slovy a konkrétními kroky k občanské statečnosti, ~~chceš~~ -li k "socialistickému občanství". To je způsob, kterým mohu přispět k tomu, aby proces, kterému říkáme socialistická revoluce, také u nás šel vpřed a nezaštydl v stagnační tůni nebo nebyl stažen do zmatených vírů". Uvedené citáty nevyžadují komentáře.

" V této souvislosti zbývá tedy závěrem zodpovědět otázku, kde lze ještě v současné době nalézt pravověrné československé marxisty, kteří svůj sen dosud nedosnili. Pro odpověď není nutné chodit daleko. Je to tzv. intelektuální elita, která v poslední chvíli po dlouholetém pustošení naší země opustila potápějící se koráb a nyní se vyhřívá na výsluní levicové "avantgardy" svobodného světa. Tito bývalí političtí a "kulturní" prominenti komunistického režimu, jehož přízeň byla zdrojem jejich věhlasu spíše než jejich tvůrčí genius, tito marxisté a jejich obdivovatelé z řad levicových a někdy i křesťansky orientovaných "liberálů" jsou navzdory své temné minulosti a smutným zkušenostem z uplynulých desetiletí opět v akci".

/E. Hoffmann "Listujeme v Listech" - ROZMACH č.1-2/1984./